

поминувать лесно съ женитѣ и съ дѣцата си си, защото земята не е никога непризнателна; тя сѣкогы храны съ плодоветѣ си тѣзи които я работятъ прилѣжно, и отказва плодоветѣ само на тѣзи които са скѣпѣхтъ на труда си да я работѣхтъ. Колко помного дѣца иматъ земледѣлцитѣ толкози сѣ побогаты, ако владѣтельтъ не ги осѣпромаша, защото дѣцата имъ еше отъ нѣжна младость наченватъ да имъ помагатъ. Наймладитѣ искарватъ овцитѣ на пасището, а повѣзрастнитѣ пазѣхтъ многочисленнитѣ стада; а пакъ порастѣхлитѣ вече работѣхтъ земята съ баща си. Между туй майката на челядѣта приготвя простата вечеря на супруга си и на милитѣ си чада, които ще са върнѣхтъ утрудены отъ дневната работа; тя има грижи да издои кравитѣ и овцитѣ отъ които тече млѣкото като рѣка. Наклада голѣмъ огънь около който сичката челядь невинна и тиха сѣди да пѣе сѣка вечерь до като я приспи сладостныйтъ сънь; тя прави сиренье, опазва кестены и плодове тѣй прѣсны като че сѣ откъснѣхты въ ещцата минута.

„Пастырѣтъ са връща съ свирката си и свиря на събраната около него челядь новы пѣсни които е научилъ въ околнитѣ пологари. Земледѣлецѣтъ са връща съ плуга си; и воловетѣ му утрудены вървѣхтъ съ наведены главы и пристѣпватъ медленно ако и да ги бодѣхтъ съ остена. Сичкитѣ трудове на работата са свършатъ заедно съ деня. Тишината която съньтъ по повѣлѣніе на боговетѣ распространява по земята укротява сичкитѣ черны грижи и държи природата въ едно сладостно обаяніе; сѣкый заспива безъ да мысли за утрѣшнитѣ трудове.

„Блаженны сѣ тѣзи безъ славолубіе, безъ недовѣріе и безъ лукавство чловѣцы особенно когато боговетѣ имъ дадѣхтъ добѣръ царь който не нарушава невинната имъ радость! Но каква жестока безчловѣчность е да имъ са отнематъ, за намѣренія пълны отъ славолубіе и гордость, сладкитѣ плодове на земята имъ, които тѣ добыватъ съ пота на лицето си отъ щедрата земя! Природата една бы могѣла да произведе изъ нѣдрата си сичко що е потребно на голѣмо число чловѣцы умѣренны и трудолюбивы; но гордостѣта и меко-